

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXXII. Sulmonensis beneficij, 13. Martij 1650. De præsentatione facta à maiori parte patronorum. Et de eo qui falsò narrauit se habere medietatem vocum. Præscriptio inter compatronos quando ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

R. P. D. CELSO

Sulmonen. Beneficij,

Mercurij 13. Martij 1650.

Ad cap. 157. num. 65.

ARGVMENTVM.

DE præsentatione facta à maiori parte Patronorum, & de eo qui falsò narravit se habere medietatem vocum. Præscriptio inter Compatronos quando locum habeat. Aditio hæreditatis inducitur ex præsentatione facta per aliquem tanquam hæredem. Numerus Canonicorum quoad voces computatur, quoad præsentantes, si tamen absentes non fuerint vocati, valet præsentatio, licet absentes possint agere de contemptu. Iuspatronatus fit hæreditarium ex gentilitio.

SVMMARYM.

- 1 Præsentatus à maiori parte Patronorum instituendus est.
- 2 Qui falsò narravit se habere medietatem Patronorum pro se non est audiendus.
- 3 Præscriptio inter Compatronos inducitur spatio quadraginta annorum.
- 4 Præsentatio facta per Legatarium cui ius quæsitum est intra quadrimestre est valida.
- 5 Qui est in possessione præsentandi in ea manutendendus est.
- 6 Qui præsentavit tanquam hæres censetur ex eo hæreditatem adinisse.
- 7 Qui semel hæreditatem adinuit non desinit esse hæres per repudiationem.
- 8 Qui per repudiationem hæreditatis præsentavit censetur recessisse ab illa repudiatione.
- 9 In præsentatione facta per Capitulum maior pars attendi debet, non respectu totius corporis Capituli, sed respectu Canonicorum, qui fuerint præsentantes in Capitulo.
- 10 Præsentatio facta à Canonicis præsentibus aliis non vocatis est valida, sed tamen non vocati possunt dare de contemptu.
- 11 Consuetudo non vocandi absentes in capitulo attendenda est.
- 12 Iuspatronatus gentilitium fit hæreditarium linea desciente.

DECISIO LXXII.

POST sententiam Rotaalem, in qua pronunciatum fuit Fabium de Sanitate esse instituendum emanavit Decisio sub die 10. Martij 1649. coram bon. mem. Arguelles, pro illius confirmatione, & hodie repropolita causa, iterum DD. persisterunt in resolutis, moti ex eo, quia Fabius præsentatus fuit à maiori parte patronorum, ita ut merito concedenda sit illi institutio, iuxta text. in cap. quoniam, & ibi Gl. verb. qui maioribus, de iurepair. Lambert. eod. tract. part. 3. lib. 2. q. 4. art. 1. per tot. Garz. de benefic. part. 9. cap. 2. numero 257. Guttier. canonic. quest. lib. 2. Decis. Rot. Rom.

capite 11. num. 20. Rot. in Lucana Iurispatronatus 25. Iunij 1638. coram Reuerend. Salamantino, in Neapolitana Iurispatronatus 27. Ianuarij 1644. coram eminentiss. Card. Otthobono, in Comen. Capella 27. April. 1648. & 26. Febr. 1649. coram R.P.D. meo Decano, in Piscien. beneficij 16. Nouemb. 1650. cor. Me. 21. Aprilis 1651. coram R.P.D. meo Rojas, & 20. Nouemb. eiusdem anni, coram R.P.D. meo Zarate, & in Craconien. Præpositura Sancti Florian 28. Iunij 1651. coram R.P.D. meo Verospio.

Quod autem huiusmodi fundamentum subsistat, patet manifestè; quia ex quatuor partibus spectantibus olim ad Catharinam de Aristotile, quod ex aduerso non controuertitur, & desumitur ex sententia Ordinarij lata de anno 1552. ipse habet duas peruentas in Ioannem Carolum de Nigris, & eius hæredes, & quartam partem totius Iurispatronatus competentem Capitulo Cathedralis Sulmonen. ita ut Tabassius, qui solum habet duas pertinentes ad Margaritam, & alias duas præsentas à Cælestinis non possit cum eo concurrere, & falsò narrauerit Papæ, se habere medietatem vocum, iux. tex. in cap. si motu proprio 23. de præbend. in 6. Rot. post Garz. de benefic. part. 10. cap. 3. num. 12. vers. narrati- nam quoque, san. mem. Greg. dec. 452. sub numero 3. Buratt. dec. 316. numero 13. Duran. dec. 100. num. 6. & firmatum fuit in Aquilana Iurispatronatus 24. Ianuarij, & 4. Iunij 1646. coram R.P.D. meo Corrado.

Maximè, quia vox Cælestinorum, quos ab anno 1552. non apparet vnquam præsentasse, sublata fuit per præscriptionem, quæ inter Compatronos inducitur etiam per spatium 40. ann. ut notat Bald. in l. 2. num. 10. C. de seruit. & aqua. Rot. din. dec. 229. à num. 1. part. 1. coram Duran. dec. 125. num. 6. & in recent. dec. 146. sub num. 5. vers. unde possent. p. 2. & dec. 191. n. 13. part. 5. & latè in Mutinen. beneficij 27. Martij 1648. coram bon. mem. Arguelles.

Nec facit, quod Hercules legatarius præfati Ioannis Caroli præsentauerit ante confirmationem obtentam ab Ordinario, quæ licet postmodum superuenerit, non potest tamen retrahere ad diem præsentationis in præiudicium Tabassij, cui medio tempore fuit ius quæsitum; Nam aut talis præsentatio est attendenda, etiamsi confirmatio postea superuenerit, cum emanauerit intra quadrimestre, & agatur de legato, & fauore vltimæ voluntatis, ut probat Roch. de Iurepatr. verb. pro eo, sub n. 9. vers. in contrarium, Sanchez conf. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 77. n. 6. & firmavit Rot. coram Duran. dec. ult. n. 10. & 11.

Aut verò non est attendenda, & adhuc suffragatur Fabio præsentatio obtenta à Gubernatoribus, & Officialibus Sanctissimæ Annuntiatae hæredis Ioannis Caroli de Nigris existentis in quasi possessione præsentandi, penes quos hæredes remansit dictum Iuspatronatus, & præsentandi facultas, iuxta doctrinam Abb. in cap. cum seculum in fin. de iurepatr. Roch. eod. tract. verb. ipse, vel is q. 7. num. 15. vers. hinc dicunt, & numero 16. Rot. coram Put. dec. 18. per tot. lib. 2. Pen. dec. 31. num. 4. & in recent. dec. 337. n. 7. part. 2.

Obiectum verò, quod Officiales præfati non adiuerunt illius hæreditatem cessat ex facto, & ex Summ. dato in calce responsionis num. 2. & dum ipsi uti tales præsentarunt, censentur hæreditatem eiusdem Ioannis Caroli adinisse, l. pro hæred. 20. & l. gerit. 77. ff. de acq. hered. & in his terminis Rot. in Auerfana Iurispatronatus, 23. Iunij 1603. coram Littà, & dec. 359. n. 8. in fine, coram Merlino, & in recent. dec. 265. n. 2. part. 3. & de c. 77. eod. num. part. 4.

L 2

Nec

7 Nec obstat præsentia repudiatio deducta ex quadam comparitione, & declaratione facta coram Commissario Fabricæ. Nam cum hæreditas iam esset adita, amplius repudiari non valuit, *l. si cum C. de repud. hæredit. Dec. conf. 14. sub n. 6. vers. & retentis Rot. dec. 465. n. 7. in fine p. 1. recent. & semel hæres per repudiationem non desinit esse hæres, Rot. coram Buratt. dec. 847. n. 10. & in Romana hæredit. de Gabrielibus 20. Febr. & 1. Decembr. 1617. coram S. D. N. Innocentio X.*

8 Præsertim cum talis declaratio fuerit simplex subterfugium ad euitandas molestias, quæ inferebantur ab eodem Commissario Fabricæ, & emanauerit absque beneplacito Apostolico, & aliis solemnitatibus omnino requisitis, ut tradit Bald. in *l. pupillorum n. 2. Cod. de repud. hæredit. Redoan. de reb. Eccles. non alien. verb. pariter repudiatio, col. 2. n. 10. in fine & num. seq. fol. mihi 14. Surd. conf. 501. n. 11. & plenè firmatum fuit in Callien. hæreditatis 1. Febr. 1638. coram R. P. D. meo Verospio. Imò dum postea iidem Officiales vti hæredes præsentarunt, censentur præfatam repudiationem reuocasse. Rot. dec. 265. n. 2. p. 1. recent. & dec. 96. n. 10. & seq. p. 6. & coram Merlino dec. 539. sub n. 8. vers. ultra quod, & num. seqq. & dec. 798. n. 18. & 19.*

9 Minus releuat, quod ex vndecim Canonicis dictæ Cathedralis Sulmonensis quinque tantum Fabium præsentauerint, qui non constituunt maiorem partem, ut est necessè ex adductis per Rot. dec. 809. coram Buratt. Nam cum in Capitulo habito huiusmodi præsentatione, & legitime congregato, non interuenerint nisi nouem Canonici, dicti quinque faciunt maiorem partem; cum maior pars attendatur habito respectu ad præsentantes, non autem ad absentes, ac omnes de Capitulo, iux. not. per Abb. in cap. licet 6. n. 14. & in cap. Cumana 50. n. 9. vers. pro declaratione, & in cap. Ecclesia vestra 57. num. 6. de elect. Feder. de Senis conf. 65. n. 1. vers. ad id, quod dicitur, Lap. alleg. 131. n. 3. Lambert. de iurepatr. lib. 2. p. 3. q. 4. art. 2. n. 8. Rot. in rec. dec. 20. n. 5. & seq. part. 6. coram Buratt. dec. 225. n. 2. cum aliis per Adden. ad eundem dec. 572. n. 22.

10 Nec dicatur, quod saltem duo absentes erant vocandi, quia nihilominus valet præsentatio facta à præsentibus; quamvis non vocati possint dare de contemptu, Innocen. in c. in Genesi 55. n. 8. vers. istis computatis, ibique Abb. n. 10. de elect. Calder. conf. 11. de iurepatr. Lambert. cod. tract. lib. 2. part. 2. art. 19. n. 15. post med. & n. seq. Gonz. super reg. 8. gl. 56. n. 79.

11 Quæ conclusio eo facilius procedit in præsentibus, quia constat de consuetudine non vocandi absentes, de qua testantur omnes Canonici eiusdem Ecclesiæ, illa enim in hac materia plurimum attendi debet, ut est text. in cap. cum in Ecclesiis 33. de præben. & explicat gl. in cap. coram dilect. 35. verb. in provinciis vers. in talibus, & in dist. c. in Genesi 55. verb. de consuetudine de elect. & ultra adductos per Barbof. de iur. Eccl. uniuers. cap. 19. n. 89. firmavit Rot. Coram Put. dec. 15. sub n. 5. lib. 2.

12 Denique non obstat, quod ius patronatus, de quo agitur, sit Gentilitium, quia defecta linea de Aristotile, fuit effectum hereditarium, iux. conf. Anchar. 81. n. 1. & per tot. Paris. conf. 48. n. 21. lib. 4. Rot. diu. dec. 385. n. 1. & per tot. p. 1. & coram Merlino dec. 450. n. 14. & dec. 798. num. 25.

Et ex his, & aliis deductis in Decisionibus huius causæ ita resolutum fuit, informante vtraque parte coram bon. mem. Arguelles, in cuius locum ego subrogatus de ordine Reuerend. D. mei Decani Decisionem extendi, &c.

R. P. D. MELTIO

Tudertina Successionis,

Mercurij 29. Maij 1652.

Ad cap. 30. part. 1.

ARGVMENTVM.

Statutum Laicorum non afficit Clericos, nec illorum familiares, quamvis confirmatum fuerit in forma communi, quævis etiam conditum fuerit ad publicam utilitatem, & fauorem agnationis respiciat, præsertim si illius dispositio respiciat tempus delatæ successionis, & eo tempore iam quis fuisset assumptus ad Clericatum.

SUMMARIVM.

- 1 In successione Patris seu Auiunculi, Nepes succedunt aequaliter.
- 2 Statutum præferens agnatos cognatis non habet effectum, quoad bona sita extra territorium statutum.
- 3 Item statutum illud non procedit in præiudicium illius, qui iam erat Clericus tempore delatæ successionis.
- 4 Statuta Laicorum, non solum non comprehendunt Clericos, sed nec etiam illorum familiares.
- 5 Statuta confirmata à Papa dicuntur statuta Imperialia.
- 6 Verba in confirmatione statuti apposita, obsequantur volumus, & mandamus, novam concessi, non præferre videntur.
- 7 Vt confirmatio Apostolica Clericos afficiat, necesse est, ut in ea Clericorum specialis mentio sit.
- 8 Confirmatio in forma communi, si sit fauorabilis, facit si agatur de Laicis, secus si sit præiudicialis Ecclesiasticis.
- 9 Laicis non datur iurisdictio, vel potestas statuta versus Clericos, ideo non sufficit simplex statutum confirmatio, in præiudicium Clericorum, etiam si eum publicam utilitatem respiciat.
- 10 Quando agitur de capacitate ad succedendum, dispositio statuti ad tempus delatæ successionis respectu habenda est.

DECISIO LXXIII.

Per obitum Ioan. Ludouici de Actis, qui inter alios decessit orta fuit controuersia inter Iohannem, & q. Carolum de Oddis nepotes dicti Ioan. Ludouici ex Lucretia sorore ex vna parte, ac Franciscum de Actis pariter sororem ex altera, super delata causa ad Rotam, ac mihi commissam, adhibita, cui debeatur talis successio. Quia hodie posita, vtrique parti pro medietate eam debetur, Dominos fuit responsum, artenta dispositio iuris communis, cuius vigore in successione patris, siue auunculi nepos vti representans personam matris prædefunctæ succedit cum amia pæquali, Auth. cessante, Auth. post fratres, C. de legum.